

**ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ ВМІНЬ У СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ
ВУЗІВ ПРИ ВИВЧЕННІ СПЕЦКУРСУ
"ОРГАНІЗАЦІЯ ДОЗВІЛЛЯ ШКОЛЯРІВ"**

Реалізація ідей концепції виховання дітей та молоді у національній системі освіти вимагає творчого підходу до визначення вчителями змісту своєї професійної діяльності.

Дозвілля школярів є тією ланкою діяльності, яка потребує активного творчого опрацювання. Сучасні соціально-економічні умови не дозволяють більшості учнів відвідувати позашкільні заклади (музичні, художні, спортивні школи, різноманітні за спрямуванням гуртки), внаслідок чого сфера дозвілля школярів стала стихійною і педагогічно не спрямованою. Разом з тим саме дозвілля має величезні потенційні можливості у розвитку особистості школярів будь-якого віку. Особливо молодшого шкільного.

Зазначимо деякі характерологічні переваги позитивного дозвілля дітей:

- дозвілля сприяє самовиявленню, самоствердженню і саморозвитку особистості через вільно обране заняття;
- дозвілля стимулює творчу ініціативу і виявляє природні задатки і здібності дитини;
- дозвілля сприяє формуванню ціннісних орієнтацій;
- дозвілля формує позитивну Я-концепцію особистості дитини тощо.

На наш погляд, вирішити проблему дозвілля школярів можна шляхом підготовки студентів майбутніх вихователів до трансформації своїх захоплень у сферу дозвільного спілкування школярів.

Робота, що проводиться нами на факультеті зарубіжної філології щодо виявлення "хоббі" студентської молоді і на цій основі моделювання змісту дозвільних об'єднань школярів, свідчить про реальність втілення пропонованого інноваційного підходу до організації виховної роботи школи.

Специфіка діяльності вихователя-організатора дозвілля полягає в тому, що він вносить у процес взаємодії зі школярами своєрідність своєї особистості, особистої системи цінностей, життєвих орієнтацій і, таким чином, особистим прикладом сприяє процесу самоактивізації підростаючого покоління.

Суть самоактуалізації полягає у найбільш повному розкритті, реалізації і розвитку здібностей та можливостей людини, актуалізації її особистого потенціалу. Самоактуалізація сприяє тому, щоб людина могла стати тим, ким вона може насправді стати, отже, жити осмислено, повно і досконало.

Для реалізації своєї моделі дозвільного об'єднання школярів майбутнім вихователям-організаторам дозвілля не достатньо знань, умінь, і навичок, отриманих у процесі вивчення циклу психолого-педагогічних дисциплін. Тому розроблена програма спецкурсу "Організація дозвілля школярів", спрямована на розвиток уміння створювати емоційний контакт, атмосферу спілкування, сприятливий клімат у колективі, уміння вислухати і зрозуміти учасника дозвільного об'єднання, аргументовано висловити свою точку зору, вирішити проблемні ситуації тощо.

Підготовка організаторів дитячого дозвілля передбачає використання активних методів спілкування (різноманітні тренінги, ігри). Крім цього, практично зорієнтований спецкурс передбачає здобуття чи конкретизацію знань в галузі психології особистості (вікові, індивідуальні особливості, що проявляються у вільний час, на дозвіллі), спілкування, взаємовідносин, що виникають між людьми.

Нами пропонуються рекомендації для змістовної тематики модельованих дозвільних об'єднань школярів залежно від вікових особливостей.

У молодшому шкільному віці реалізується потенціал розвитку дитини як активного суб'єкта, що пізнає навколишній світ і самого себе, набуває особистого досвіду життя в цьому світі. Для цього віку притаманний також розвиток навичок спілкування з ровесниками, встановлення міцних дружніх контактів. Молодший шкільний вік - це період позитивних змін і перетворень, і якщо дитина не набуває впевненості у своїх здібностях і можливостях, зробити це пізніше буде значно важче. Тому наші рекомендації з організації дозвілля молодших школярів перш за все зводяться до створення умов для творчого самовираження. Мета дозвільних об'єднань - допомогти школярам розкрити свої творчі можливості.

Основний зміст дозвільної діяльності школярів - це:

а) створення творчих робіт (малювання, ліплення, написання казок, оповідань, сюжетів, фільмів тощо);

б) творче спілкування з природою, в процесі якого дитина повинна намагатися відчувати і зрозуміти, що саме із навколишнього середовища (рослини, птахи, тварини, море, небо тощо) їй особливо близьке, а до чого вона байдужа;

в) колекціювання предметів, відповідних чи, навпаки, не відповідних індивідуальності дитини при пізнанні нею особливостей своєї особистості;

г) "творча подорож" (вулицями чи за місто) з метою вивчення ставлення дитини до навколишнього світу і формування її здатності до аналізу цього ставлення на основі пізнання своєї особистості тощо.

Перелічені види виховної роботи часто переплітаються між собою залежно від індивідуальної чи групової діяльності організатора дозвілля.

Слід відзначити такий методичний прийом, як неприпустимість

змушувати учасників дозвільного об'єднання молодших школярів малювати, фотографувати тощо. Важливо для творчого самовираження підводити дітей до цих знань, спонукаючи особистим прикладом чи прикладом інших учасників і використовуючи взаємний інтерес дозвільної групи до творчості один одного. На початковому етапі організації групи, коли учасникам ще важко творчо виразити себе, можна попросити їх принести листівки чи фотографії із зображеннями, співзвучними їх внутрішньому світу.

Завдання вихователя-організатора – допомогти кожній дитині проявити свої потенційні можливості, що і є основою для формування відповідальності, впевненості у собі, особистої незалежності, компетентності у спілкуванні як з ровесниками, так і з оточуючими людьми.

УДК 415.61

О.Ф.Свиридов

SYNTAX AS A SCIENCE

Language exists objectively in speech, oral and written (the oral and written forms of language). The number and variety of "speech-events", "linguistic ergons", etc. for a "culture" language like English are infinite. Therefore no positive scientific conclusions can be arrived at without first delineating the immediate sphere and scope of research, which, at the outset, must concentrate on the "core", the "nucleus", the "heart" of the matter. For syntax it is the properly formatted text, the oral and written speech as taught at schools, diffused by official media of mass communication, required by editors and proof-readers, etc. This is terribly important, and this is the reason why the present manual will be confined to the study of intellectual prose. Particular emphasis should now be laid on the role of the mass media, for they have bridged the gap between the oral and the written forms of language. The unprecedented development of speech recording and speech-analysing machinery has also had a tremendous impact on the study of the actual means of syntactic organization of speech, their real and primary expression plane, with respect to which conventional punctuation in written speech still remains a pale and inadequate reflection of what actually happens. What then are the means of syntactic expression and how do they carry the multiplicity of meaningful syntactic oppositions?

Syntax as a science deals with the organization of speech, the Russian "построение" combining the notion of the ergon and that of the energia → both the already constructed text and the process of syntactic organization of ultimate units of speech-words and their equivalents. But words not only have lexical meanings of their own, but also, when combined with other words, they interact with the latter and display a variety of complex lexical